

Ogsaa før 1900 var der en *Forsendelsesafgift*, der betaltes, naar Vinen solgtes til Detaillister eller direkte til Forbrugerne. Den var forskellig for de forskellige Vinzoner, hvori Landet inddeltes. Desforuden var der en Detailskat paa $12\frac{1}{2}$ pCt., der ogsaa ramte Værtshuse. I Stæderne indførtes der i Stedet for denne Afgift en Accise. Desforuden er der en ensartet Afgift paa alle Forhandlere og Stempelafgift af Forsendelsespapirerne. Kontrollen er en lignende som i Sydtyskland; ogsaa i Frankrig kan man slippe uden om Kontrollen ved at benytte Statens eller Kommunens Frilagere „*entrepots*“, der er indrettet i de store Byer, bl. a. Paris og Lyon.

Efter 1900 se næste Bilag.

V. At opkræve Vinafgift som Stempelskat er benyttet dels i de forenede Stater for Whiskys, dels i Sverige for svensk Punks Vedkommende. *Stemplet* er *ensartet* (altsaa en Kvantitets-, ikke en Kvalitetsafgift) og retter sig ikke efter Værdien. Denne Form har ikke *alle* de Ulemper, der knytte sig til Forsendelsesskatten og Forsendelseskontrollen.

Man vil se, at det kun er Vinlande, der have anset det for nødvendigt at beskatte Vin med en indenlandsk Afgift. De andre Lande gaa i Reglen den Vej at forhøje Vintolden. Forsaavidt man vil ramme Destillationer, hvori der indgaar indenlandsk Spiritus, er det *maaske* muligt at lægge en Særskat paa den Spiritus, der benyttes til Destillationer og Blandinger ved Vin- og Likørfabrikationer.
